

ת"פ 2455/02/21 - מדינת ישראל נגד רואיה שירותים כלליים בע"מ, אבו סרחאן סלאם

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

ת"פ 2455-02-21 מדינת ישראל נ' רואיה שירותים כלליים בע"מ ואח'
בפני כבוד סגן הנשיא השופט צבי פרנקל

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד ששון יצחק

המאשימה

נגד

1. רואיה שירותים כלליים בע"מ
2. אבו סרחאן סלאם
ע"י ב"כ עוה"ד נביל עתאמנה

הנאשמים

הכרעת דין

1. ביום 1.2.21 הגישה המאשימה כתב אישום כנגד הנאשמים ולפיו הנאשמת מס' 1 היא חברה אשר עוסקת באספקת שירותי כוח אדם (להלן: "הנאשמת") ומשרדיה רשומים בעיר רהט. לפי כתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שהוגש, שימש הנאשם מס' 2 כנושא משרה אצל הנאשמת (להלן: "הנאשם").

2. בכתב האישום כתב ב"כ המאשימה שביקורות ובחקירות שערכו מפקחי המאשימה, נמצא כי בין החודשים 1/2019-8/2019 (להלן: "המועדים הרלוונטיים") עסקה הנאשמת כקבלן כוח אדם, כהגדרת המונח בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם" או "החוק") בכך שסיפקה עובדים שהעסיקה למזמין שירות "מוצרי שום ותיבול דורות אגח"ש בע"מ ח.פ. 570040758 (להלן: "המזמינה").

3. עוד נכתב בכתב האישום, כי העבודות שבוצעו אצל המזמינה בוצעו בין היתר באמצעות 19 עובדים שהעסיקה הנאשמת. שמות העובדים שהעסיקה הנאשמת אצל המזמינה מפורטים בטבלה בכתב האישום. לפי כתב האישום, הנאשמת סיפקה שירותי כוח אדם למזמינה על ידי העובדים, כאשר אין בידה רישיון או היתר המתיר לה לעסוק כקבלן כוח אדם בניגוד להוראות חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם.

4. הנאשמים השיבו לכתב האישום בכתב ביום 31.5.21, בתשובתם הודו הנאשמים בהעסקת 19 עובדים וכן הודה הנאשם שהוא נושא משרה בנאשמת, אך הנאשמת כפרה בביצוע העבירה בטענה שאין המדובר בעובדים שסיפקו כוח אדם.

5. השאלה שיש להכריע בה, האם הנאשמת היא קבלן כוח אדם, המחייב רישיון, או שהנאשמת סיפקה שירותי אריזה למזמין.

6. שמעתי את עדי התביעה ואת הנאשם. במסגרת המוצגים שהגישו הצדדים, הוצג חוזה התקשרות בין הנאשמת לבין המזמינה. בחוזה ההתקשרות נכתב שהנאשמת תבצע מגוון עבודות למזמינה ובכלל זה: ניהול מחלקת אריזה; ניהול מחלקת שטיפה וקיצוץ; ניהול מחלקת עיבוד טרמי; ניהול צרכי כוח אדם מזדמנים; ניהול הסעות במידת הצורך וניהול.

הנאשם טען בחקירתו שהנאשמת נתנה רק שירותי אריזה, ומר אורן קריב - מנכ"ל המזמינה, העיד שהקבלן סיפק שירותי תפעול על ידי 15 עובדים שהוא מביא למחלקות מוגדרות של עבודות כפיים שכוללות את האריזה, שטיפת ירק, טיגון בצל, שקילת שבבים של שום וניקיון (הודעתו של אורן קריב מיום 8.12.19 בעמ' 4), כך שמעדות מנכ"ל המזמינה עולה שאין מדובר רק בעבודות אריזה. באותה עדות מיום 8.12.19 אמר מר קריב בפני חוקרי המאשימה כשנשאל לגבי עובדי הנאשמת: **"אני רוצה לציין שבשיחות שהיו לי עם המנכ"ל הקודם ועם אנשים במפעל בתקופה ההיא, הסיבה שעברו לעבוד עם קבלן שירותי תפעול היתה הקושי הגדול של המפעל שנמצא בפריפריה בכלל ובעוטף עזה בפרט, לאייש את כל העמדות ולכן כל ההנהלה הקודמת החליטה לפצל את הפעילות לשניים. כל המערכות היותר מורכבות שדורשות מיומנות יותר גבוהה, למשל מכונת הכתישה, מכונת המילוי הממוחשבת, מערכות לוגיסטיות וכדומה, מאוישות על ידי עובדי דורות שאותם גייסנו להעסקה ישירה שלנו, דרך חברת השמה וכוח אדם בשם "ל.מ." שיש לה רישיון והחלק השני שזה מה שנקרא מחלקות עבודת כפיים, היותר פשוטות, אותן הוחלט להעביר לקבלן שירותי תפעול שיתפעל וינהל את המחלקות האלה"**. מדבריו של מר קריב עולה, שאין מדובר בשירותי אריזה כפי שטענו הנאשמים, אלא מדובר בעבודות כפיים של פועלים שלא נדרש ידע או מומחיות מיוחדת. את העבודה עם המומחיות המיוחדת הזמינה החברה מחברת השמה וכוח אדם שיש לה רישיון, וההתקשרות עם הנאשמת הייתה לקבלת עובדים שלא נדרשת מומחיות מיוחדת. גם מחוזה ההתקשרות עולה שההתקשרות הייתה לניהול צרכי כוח אדם מזדמנים. בעדותו בפני אישר מר קריב שההגדרה של עובדי הנאשמת הייתה עבודת כפיים, וזאת הייתה האבחנה בין העובדים של המזמינה לבין העובדים של הנאשמת. הוא השיב שהעובדים של הנאשמת עבדו במספר מחלקות של עבודות כפיים (פרוטוקול מיום 29.9.21, עמ' 24). מעדותו של מר קריב ניתן ללמוד שאין מדובר בהעברה תפעולית של תחום מסוים, אלא של מספר תחומים. כמו כן העיד מר קריב, שלעתים יש צורך בעוד עובדים וכפיר סמנכ"ל התפעול עובד של המזמינה, יושב עם נציג של הנאשמת והם מחליטים על מספר העובדים. מר קריב העיד בפני החוקר שכפיר בדק כל עובד של הנאשמת וכפיר מעביר לכל עובד הדרכת בטיחות. כפיר בודק שהעובד הוא מעל גיל 18 ואינו שב"ח, ורק אז העובד של הנאשמת מתחיל לעבוד.

7. מטעם המאשימה העידה גב' בלה פרידמן עובדת של המזמינה. לגב' פרידמן הציג החוקר תמונות

שצילם בביקורת, ושאל אותה האם היא ועובדת של הנאשמת מבצעים את אותה עבודה, ועל כך השיבה שהן מבצעות את אותה עבודה (ש' 38-24 להודעתה מיום 7.8.19).

8. עובדת הנאשמת הגב' עבד עייט, אישרה שיש עובדים של המפעל שעושים את אותה עבודה שהיא עושה (הודעתה מיום 7.8.19, ש' 33-37). גם גב' שפעה אבו סרחאן אישרה בהודעתה שהיא עובדת באריזה, אך אם יש עובד של המפעל שלא מגיע, היא עושה את עבודתו (הודעתה מיום 7.8.19, ש' 31-40). גם עובד של הנאשמת מוחמד אבו מוסא, אישר בהודעתו שלפעמים הוא עושה עוד עבודות במפעל, עבודות שעושים אותן עובדי המפעל (הודעתו מיום 7.8.19, ש' 7-9 וש' 37-40). גב' עייט העידה שכשהיא צריכה חופש היא מבקשת ומודיעה גם לשפיק מטעם הנאשמת וגם לכפיר מטעם המזמינה.

9. שמעתי גם את המפקח של המאשימה, מר אברהם בלסטר, שהעיד שבמהלך הביקורת הוא צילם ותיעד את עובדת המזמינה גב' פרידמן, כשהיא שעובדת עם עובדי הנאשמת והן מבצעות את אותן העבודות.

10. הנאשם טען שהעובדים עבדו רק באריזה, אך בהמשך חקירתו אישר שהנאשמת סיפקה גם שירותי טיגון בצל, לדבריו רק אם זה קשור לאריזה. כשנשאל לגבי שקילת השבבים על ידי עובדי הנאשמת, השיב שהוא לא יודע. בהמשך עדותו אישר את דבריו של מר קריב שהעבודה כללה גם שטיפת ירק, גם טיגון בצל וגם שקילת שבבים (פרוטוקול מיום 19.6.22, עמ' 44). הנאשם בחקירתו בפני חוקרי המאשימה אישר שהיו עובדים של המזמינה שביצעו את אותה עבודה כמו עובדי הנאשמת (ש' 55-57 לחקירתו).

בסיכומיהם הפנו הנאשמים לדברים שאמר מר קריב בנוגע לסוג ההתקשרות, ובכלל זה לגידור מוחלט בין המחלקה שהנאשמת הפעילה לבין יתר המחלקות, אולם טענת הגידור נסתרה במהלך העדויות. כמו כן, הפנו הנאשמים לדברים שאמר מר קריב בחקירתו בשורה 244, שהעובדים של הנאשמת ועובדי החברה לא עושים את אותה עבודה, אולם דברים אלה נסתרו כבר בחקירתו של מר קריב בפני חוקרי הנאשמת וכן בעדות בפני. הנאשמים טענו בסיכומיהם שהם מספקים מוצר מוגמר למזמינה, והמאשימה לא הוכיחה לטענתם, שהמזמינה היא זה שתפעלה את עובדי הנאשמת או נתנה להם הוראות או פיקח עליהם. הנאשמים טענו שגם אם בפעמים בודדות היו עובדים של הנאשמת שביצעו את אותה עבודה של עובדי המזמינה, מדובר באירועים נקודתיים וחריגים ואינם מצדיקים ביסוס להגשת כתב האישום.

הנאשמים טענו שמדובר באכיפה בררנית, לא הוגש כתב אישום נגד המזמינה, כל זכויות העובדים של הנאשמת שולמו במלואן, המאשימה בדקה את תשלום הזכויות ומצאה שכל הזכויות שולמו ולכן אין מדובר בנאשמת שניסתה להתחמק מתשלום זכויות סוציאליות ולפגוע באוכלוסייה חלשה.

11. העבירה המיוחסת לנאשמים קובעת בסעיף 2(א) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, שלא יעסוק אדם כקבלן כוח אדם, אלא אם הוא בעל רישיון מאת השר ועל פי תנאי הרישיון. סעיף 1 לחוק

מגדיר מיהו קבלן כוח אדם ומיהו קבלן שירות. מהראיות עולה שהנאשמת עסקה במתן שירותי כוח אדם, ולא במתן שירות. אין מדובר בהעברה פונקציה של אריזה כפי שטענו הנאשמים אלא במתן שירותי כוח אדם. גם מחוזה ההתקשרות עצמו עולה שהנאשמת התחייבה לנהל צרכי כוח אדם מזדמנים. מהראיות עלה שעובדי הנאשמת ביצעו עבודות כפיים שאינן דורשות מיומנות והתמחות מיוחדת. העובדים של הנאשמת עסקו במגוון של עבודות ולא רק של אריזה. המזמינה סיפקה את חומרי הגלם, העבודה כולה נעשתה אצל המזמינה כפיר סמנכ"ל התפעול של המזמינה פיקח על עובדי הנאשמת. כפיר, הוא זה שאישר חופשות, הוא זה שתיאם עם נציג הנאשמת את מספר העובדים שיש להביא, הוא זה שנתן הדרכה לעובדי הנאשמת.

12. בסיכומיהם טענו הנאשמים שאין להסתמך על עדותו של מר גלסטר, החוקר מטעם המאשימה, שהעיד שהוא קלט בחושיו את מצבו של העד וכד' אני מקבל את טענת הסנגור המלומד בעניין זה, אולם מר גלסטר צירף גם תמונות, מהן עולה שעובדי המאשימה ועובדי הנאשמת ביצעו את אותה עבודה. הסנגור טען שנפל פגם בכך שהמאשימה לא זימנה לעדות את מר כפיר שטרית סמנכ"ל התפעול של המזמינה.

לא היה צורך בעדותו לאור דברי העובדים שהם אלה שפונים לכפיר לקבל אישור וכן לאור דבריו של מר קריב בנוגע להדרכות ולבדיקות שמר שטרית עושה.

אין בעובדה שהעובדים העידו שגם שפיק מטעם הנאשמת היה אחראי לעבודתם כדי לבטל את הדברים שאמרו בקשר לכפיר סמנכ"ל התפעול של המזמינה.

מכל החומר שהוצג עולה שההתקשרות היא התקשרות עם חברת כוח אדם, על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה ובכלל זה, הפיקוח על העובדים, סוג העבודות שביצעו העובדים, אספקת החומרים וכיו"ב.

13. אשר ליסוד העובדתי, המאשימה הוכיחה שהנאשמת אינה בעלת רישיון כוח אדם, ולגבי היסוד העובדתי של אחריות הנאשם כנושא משרה, הנאשמים אישרו שהנאשם נושא משרה בנאשמת. מתקיים היסוד הנפשי של מודעות הנאשמים. הנאשמים היו מודעים לפעילות שהנאשמת עשתה כשסיפקה עובדים שעסקו בעבודות כפיים. זאת ועוד, הנאשם היה מודע לדרישת חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, הדבר עלה מעדותו של יועץ המס של הנאשמת, מר שחאדה עלי, בדיון מיום 11.7.21.

אין מדובר בטעות במצב הדברים או בטעות במצב משפטי, כפי שחוק העונשין נותן הגנות. מחומר הראיות עלה שהנאשם הסכים להתקשר עם המזמינה בהסכם התקשרות חדש בחודש ספטמבר 2019, לאחר הביקורת, ולכתוב בהסכם "שירותי אריזה" וההתקשרות הופסקה רק לאחר שמר קריב ביקש מהנאשם רישיון כקבלן כוח אדם.

סעיף 21 לחוק עוסק בהפרת חובת הפיקוח. הנאשם לא הוכיח שנהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות, ולא הוכיח שעשה כל שניתן כדי למנוע את ביצוע העבירות על ידי הנאשמת.

14. אשר לטענות הנאשמים בקשר לעובדה שזכויות העובדים לא נפגעו ואף נציגי המאשימה בדקו נושא זה. סוגיה זו יתכן שתהווה שיקול להקלה במסגרת גזר הדין.

15. סופו של דבר - המאשימה הוכיחה את ביצוע העבירות המיוחסות לנאשמים, אני מרשיע אותם בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

16. הצדדים ימסרו מועדים מוסכמים לטיעונים לעונש לחודש נובמבר - דצמבר 2022, זאת עד ליום 2.11.22.

17. לאור הסכמת הצדדים מהיום - המזכירות תשלח את הכרעת הדין באמצעות נט המשפט.

18. לעיוני ביום 3.11.22

ניתנה היום, ב' חשוון תשפ"ג, 27 אוקטובר 2022,